

Formanden: Det ærede Medlem begjærede Ordet for en kort Bemærkning; jeg gav paa Grund deraf det ærede Medlem Ordet foran en Række Talere, som tidligere varé indtegnede. Jeg maa derfor bede det ærede Medlem om at fatte sig saa kort, som han efter den Maade, hvorpaa han har faaet Ordet, er forpligtet til.

Ufstrup: Jeg mener dog, at det maa ligge Alle paa Sinde at virke for, at Forhandlingerne om Lovforslag, som man veed ikke kunne gennemføres, gives saadanne Indskrænkninger, hvorved de kunne blive en betydelig Lettelse for Regjeringen og en betydelig Besparelse for hele Landet.

J. M. Hansen: Jeg skal gjentage de Ord, som det ærede Medlem brugte, at jeg ogsaa kun taler for mig selv, ikke for Andre. Naar det ærede Medlem bemærkede, at den ubemidlede Del af Befolkningen ikke har den rette Oplysning og Dannelse til at vælge, vil det ærede Medlem dog maasse huske, at de nyelig have valgt ham selv.

Chr. Pedersen: Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Forsamling nu er fæd af disse Forhandlingerne, og jeg skulde derfor heller ikke have forlangt Ordet, naar ikke det ærede Medlem for Helsingør (Ufstrup), da han første Gang havde Ordet, havde givet mig Anledning dertil. Han kom i Begyndelsen af sit Foredrag med to Signelser. Den første var den, at han brugte det Udtryk, at, naar Friheden er ubegrændset, vore Ukrudtsplanterne op og kvæle de sunde Planter. Det ærede Medlem forklarede sig ikke nærmere, om han ved Ukrudtsplanterne mente den store Del af Befolkningen, som ved den nuværende Ordning er udelukket fra væsentlig Indflydelse paa Bestyrelsen af sine Anliggender, ligesom han heller ikke forklarede, om den Del af Befolkningen, hvem der nu udelukkende er givet Indflydelse derpaa, skulle være de gode og bedre Planter. Han gik dernæst over til en anden Signelse, hentet fra Dyreriget, idet han sagde, at en ubegrændset Frihed vilde gjøre, at de vilde Dyr vilde føre frem i fuld Eidenflab. Heller ikke her

kom han ind paa en Forklaring af sin Signelse. Jeg veed nu ikke, om det ærede Medlem dermed mener, at den store Vælgermasse er de vilde Dyr, og skulde sammenlignes med Ulve og Ræve, og de privilegerede Vælgere ere de fromme og tamme Dyr, som kunne sammenlignes med Heste og Hunde, eller maasse det skal være Saar og Kvæg; det blev, som sagt, ikke forklaret. Derpaa gik det begejstrede, varme Foredrag, som vistnok fremgik af det ærede Medlems inderlige Overbevisning, over til at pege hen til en højere Magt, som det glæder mig, at han pegede hen til. Han sagde, at vi Alle maatte være tilfredse med den højere Styrelse, eller at vi maatte være glade ved, at der var en højere Styrelse; jeg husker ikke Ordene, men det var Tanken. Jeg er ogsaa glad derved og deler fuldkommen denne Glæde; men naar det ærede Medlem i sin begejstrede Tale husker og mindes en saadan højere Styrelse, hvorfor saa ikke huske og mindes, at den, der kom fra den højere Styrelse, var svøbt i Klude? Hvorfor saa sammenligne denne Klasse med vilde Dyr og Ukrudtsplanter, som kvæle de gode Planter. Jeg kunde have ønsket, at jeg havde faaet Ordet, før det ærede Medlem fik det for sin korte Bemærkning, saa kunde han have havt Leilighed til at forklare disse Signelser, som staa noget gaadesuldt.

Indenrigsministeren: Det ærede Thing kan jo ikke være vidende om, hvorledes Regjeringens Stilling er lige overfor dette Lovforslag, idet jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at udtale paa dens Vegne, at den ikke dristede sig til at tage det Ansvar paa sig, at udføre den Tanke, som ligger til Grund for det Lovforslag, der her foresligger. Jeg skal dertil kun føie, at, dersom man havde kunnet gaa ind paa Grundtanken, vilde der neppe kunne have været nogen Banffelighed at overvinde med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Flertal; men overfor det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal, maa jeg si, at, ihvorvel det i Betænkningen udtaler sig imod denne Grundtanke, forekommer det mig, at deres Vædringsforslag ligge denne Grund-